

Na schutterij concurreert Ultimo Vero met de voetbalclub

Door Rob Willems

SCHAKEN • Gestoorddoor tromperoffel en trompetgeschal verlieten de schakers van Ultimo Vero uit Echt hun eerste onderkomen. Het oefenlokaal bleek twee weken na ingebruikname tevens repetitieruimte van een schutterij. Nu hebben de schakers een nieuwe speelzaal en kunnen de denksporters in alle rust van hun sport genieten.

Ton Smeets, anderhalf jaar geleden mede-oprichter van Ultimo Vero, was het beu. Waar in de kleine omliggende dorpen wel met succes schaakclubs bestaansrecht hebben, kwam in het 'grote' Echt de denksport maar niet van de grond. „Dat

was reuzejammer, vooral omdat er diverse fanatieke huisschakers in Echt actief zijn. Alleen het organisatorisch kader voor een club ontbrak.”

Een advertentie in een plaatselijk blad leverde de voormalige friturehouder en zijn medestanders diverse reacties op. Bovendien boden diverse zusterclubs de helpende hand in de vorm van het lenen van schaakmateriaal. „De animo bleek onverwacht groot. We kwamen in maart 1994 voor het eerst bij elkaar voor het vormen van een werkgroep. Twee maanden later volgde al de oprichtingsvergadering,” vertelt de 49-jarige schaakfanaat.

Bestuurslid Ton Smeets volgde

Twee jaar geleden zag in Echt een nieuwe schaakclub het licht. Bestuurslid en mede-oprichter Ton Smeets droomt ervan dat een jeugdspeler van Ultimo Vero de nieuwe Kasparov wordt.

na de oprichting samen met zeven leden een stoomcursus schaken. De hele winter kregen ze les van collega's van onder meer 't Pionneke uit Roermond. „Op een demonstratiebord werden ons de fijne kneepjes van de sport uitgelegd. Dat was nodig. Hoe goed de oprichting ook verliep, op schaakgebied hadden we maar

weinig ervaring. En we willen tenslotte in de competitie niet meteen worden afgeschoten.” Ultimo Vero, dat wekelijks haar clubavond afwerkt aan de Loperweg (!), is met dertig overwegend seniorleden een kleine Limburgse schaakclub. Met één team wordt deelgenomen in de derde klasse van de bondscompetitie.

De jeugd heeft bij Ultimo Vero een streepje voor. Smeets: „Sinds september verzorgen twee jeugdleiders op twee basisscholen wekelijks schaakles. De animo is groot. Het voetbal, waarvan de trainingen eveneens op donderdagavond plaatsvinden, is een grote concurrent. Talent is zeker aanwezig. Als ik de vorderingen van sommige kinderen zie, denk ik wel eens in een onbezonnen bui: stel je voor dat zo'n spelertje de nieuwe Kasparov wordt.” Sommige leden zijn bloedfanatiek en bestuderen boeken van Jan Timman en andere grootmeesters. „Dat heeft ook wel eens negatieve gevolgen. Niet iedereen is in staat zoveel tijd

in schaken te steken, waardoor niveaueverschillen ontstaan. Er heeft zich wel eens iemand als lid bedankt omdat hij niet tegen zijn verlies kon.”

Ultimo Vero ('Eindelijk echt' in het Latijns) eindigde in de competitie in de onderste regionen. „De gezellige sfeer binnen de groep maken de opgelopen nederlagen meer dan goed,” aldus Ton Smeets, in het dagelijks leven schoonmaker. „Als we promoveren moeten we in plaats van doordeweeks op zondag spelen. Dat vinden we geen goede zaak. Veel leden houden de zondag liever vrij voor het gezin. De schaaksport is leuk maar mag niet ten koste van alles gaan.”